

Het doorleefde evangelische berouw van William Huntington

O, de hemelse gemeenschap die mijn ziel genoot met Christus, toen ik verlost was! Ik beweende Hem de hele dag, terwijl Hij mij voortdurend voor ogen stond in Zijn besprenkelde kleren en een krachtige stem uit de hemel deed deze zoete woorden in mijn hart weerklinken: "Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk der hemelen", Matthéüs 5:3. Het zien van de gekruisigde Christus had zo'n uitwerking op mijn ziel, dat ik mij verfoeide in stof en as en vaak zei dat ik Hem tot in alle eeuwigheid had moeten rechtvaardigen als Hij met mij had gehandeld naar mijn zonden. O, dat God de arminianen zou leiden naar deze gezegende plaats op heilige grond! Dan zouden wij niet meer horen van hun vrije wil, eigengerechtigheid, zondeloze volmaaktheid en de mogelijkheid om voorgoed te vervallen van de allesoverwinnende en algenoegzame genade van God. Maar ach, de geest der dwaling heeft hen in haar vleugels gevangen en wanneer zij losgelaten zullen worden, weet ik niet.

Eens had ik 's nachts een verschrikkelijke droom, namelijk dat het einde van de wereld was gekomen. Ik zag aan mijn rechterhand enige wonderlijke "rookpilaren", Joël 2:30, die zo groot waren dat ze de hele aarde verduisterden, Jesaja 8:22. Ik keek om mij heen en zie, aan mijn linkerhand verscheen een "vlammend vuur", 2 Thess. 1:8. Ik was hier verbaasd over, maar niet zo verschrikt als ik had kunnen verwachten. Terwijl ik er in mijn droom over nadacht wat dit kon betekenen, kwam er zo'n wervelwind als ik nog nooit had gezien, Jesaja 66:15. Deze wind nam bijna alles wat op de aarde was mee en trok het de lucht in. De vogels werden weggeblazen en vlogen op wonderlijke wijze, tot ze tenslotte helemaal uit het gezicht verdwenen. "Ik zag, en alle vogelen des hemels waren weggevlogen" Jer. 4:25. Spoedig hierna week de duisternis en er verscheen enig licht. De wervelwind ging liggen en er was stilte. Ik keek nu op en daar stond al het zaad van Adam, dat zijn beeld droeg, en bedekte het aangezicht van de ganse aarde, Openbaring 20:12. Voor mij verschenen zes vrouwen en vier mannen. Zij vluchtten en schreeuwden tot de aarde weergalmde en hun haar was verward als het haar van krankzinnige vrouwen. Op hun bleke gezichten lag al de razernij van de duivelen en de vlammen van de toorn schenen iedere trek op hun gelaat te misvormen, zoals er staat geschreven: "Huult gijlieden, want de dag des HEEREN is nabij; hij komt als een

verwoesting van de Almachtige. En zij zullen verschrikt worden, smarten en weeën zullen hen aangrijpen, zij zullen bang zijn als een barende vrouw; een iegelijk zal over zijn naaste verbaasd zijn; hun aangezichten zullen vlamme aangezichten zijn", Jesaja 13:6, 8.

Dit is waarlijk een ontzaglijk schriftgedeelte! Hun aangezichten waren als vlamme "aangezichten! Zo moeten de goddelozen er dan uitzien, zoals er staat geschreven: Als een droom na het ontwaken, als Gij opwaakt, o Heere, dan zult Gij hun beeld verachten", Psalm 73:20. Terwijl ik met afgrijzen keek naar dit verschrikkelijke toneel, vluchtten zij alle kanten op om een schuilplaats te zoeken voor de dreigende storm, Openbaring 6:16, maar zij vonden er geen, Job 34: 22, want "alle oog zal Hem zien", Openbaring 1:7.

Terwijl ik dit jammerlijke gezicht aanschouwde, viel het mij plotseling in dat ik de Zaligmaker kende en onmiddellijk vloeide de zoetste kalmte, vol vrede en liefde in mijn ziel, zodat ik omhoog kon zien, mijn hoofd opwaarts kon heffen en kon geloven dat mijn verlossing nabij was, Lukas 21:28. En zie, toen ik zo mijn hoofd had opgeheven, verscheen de ontzaglijke Rechter echt, 2 Kronieken 18:18! "Het gericht zette zich, en de boeken werden geopend", Dan. 7:10.

Ik zal hier niet verder over uitweiden, maar ik lees dat Daniël, Henoch, Johannes en vele anderen hetzelfde visioen hebben gezien in hun dagen; daarom is het niets nieuws. Het komt mij vaak opnieuw in gedachten als ik groepjes geblankette dames zie wandelen op straat. Sommigen zijn bijna versleten door het harde werk en hun pijnlijke ogen, bleke gezichten en dunne kaken vertellen ieder die naar hen kijkt dat ze als het ware zijn weggekwijsd vanwege hun oneerbare contacten. Dit zijn de beelden die ik in het visioen zag en ik zal ze eens in werkelijkheid zien. Maar ik zal weer tot mijn verhaal terugkeren.

Ik hield de Bijbel dicht bij mij, zo vaak ik daar de gelegenheid voor had en ik ervoer dat mijn dierbare Verlosser zo lieflijk sprak tot mijn onwaardige ziel in de gezegende beloften van het Evangelie, dat het lezen van de Bijbel mij meer vermaak verschafte dan een vrek heeft als hij een wilsbeschikking leest, waarin hij wordt genoemd als de erfgenaam en in iedere paragraaf duizenden guldens vindt. Ik zag dat ik de erfgenaam der belofte was en de zoete beloften vloeiden met al hun rijke bemoedigen in mijn hart, als mijn dorstige ziel ze indronk met de mond des geloofs. Ja, bij tijden schenen zij mij hun hele inhoud te schenken, tot mijn hart werd als een fles die geen lucht meer bevat, Job 32:19, (Eng. vert.)

En de kostelijke leer van de eeuwige verkiezing ondersteunde mij als tienduizend pilaren en verleende mij alle zekerheid en vastheid die mijn onwaardige ziel nodig had vanwege alle stormen van het leven. Mijn dierbare Verlosser was zo neerbuigend goed voor Zijn onwaardige dienstknecht dat Hij de hele dag omgang met hem had. Als er twijfels of bezwaren rezen in mijn gemoed, gaf Hij antwoord door Zijn Woord. Als ik een last gevoelde, nam Hij die van mij af. Als ik eraan twijfelde of het werk wel waarheid was, vernieuwde Hij het opnieuw in mijn ziel. Als ik een moeilijk gedeelte in de Schrift tegenkwam, gaf Hij mij twee of drie gedeelten in die waren als sleutels om het te

ontsluiten en onderwees Hij mij op zoete wijze in de betekenis van dit gedeelte, waardoor mijn ziel werd bevestigd. Hij leidde mij terug tot mijn jeugd en toonde mij hoe Hij van de baarmoeder af met mij was geweest om mij te waarschuwen, het nodige te geven, om mij te bewaren als ik blootgesteld was aan de zonde en vastbesloten was die te doen, om mij in het leven te behouden en om mij te leiden tot deze bepaalde plaats, waar ik mijn Zaligmaker, Die eeuwig te prijzen is, zou ontmoeten. Dit is echt gemeenschap met Hem en gemeenschap in de ware zin van het woord!

Bij tijden leidde Hij mij in Zijn lijden en dood in en deed Hij mij zo'n gemeenschap met Hem gevoelen in Zijn lijden dat ik luid weende, alsof ik echt de pijn in mijn zij gevoelde, als ik dacht aan de wrede speer die Hem doorstak. Op andere ogenblikken verlustigde ik mij met zulke zoete overdenkingen van Zijn overwinning op het graf, dat ik, zoals Paulus zegt gemeenschap met Hem had in Zijn opstanding. Dagelijkse ondervinding leert ons wat gemeenschap met Hem door de Geest inhoudt en iedere stap die wij in het geloof zetten, verklaart aan het hart van de christen wat de gemeenschap met Hem als met een vriend betekent en bewijst dat Hij de alomtegenwoordige God is, zoals er staat geschreven: "En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld", Matthéüs 28:20.

O, dierbare Metgezel, kostelijke Gast, zalige omgang, hemels vermaak, overdenking die de ziel verrijkt, gemeenschap die de ziel loutert! Dit laat geen plaats meer over voor de minste smet vanwege de schuld, voor enige bittere overdenking, dorheid, twijfel, angst, vrees of beschuldiging, maar doet ons waarlijk verwachten dat wij alles zullen ontvangen wat besloten ligt in de onuitsprekelijke Naam van jehova en daarbij de hemel, Zijn zalige woonplaats. Dit is echt onze dagen eindigen in het goede en onze jaren in liefelijkheden, Job 36:11.

Dagelijks had Hij vanaf de troon der genade gemeenschap met mij, zoals een man met zijn vriend. Ja, Hij sprak tot mij in Zijn eeuwige raad en toonde mij dat Zijn "uitgangen zijn vanouds, van de dagen der eeuwigheid", Micha 5:1. Hij sprak ook met mij over de schepping en deed de hemelen de werken Zijner handen verklaren en het uitpansel de heerlijkheid van Zijn macht. In Zijn voorzienigheid toonde Hij Zijn vaderlijke zorg over mij en deed mijn nieren mij onderwijzen in de rampzalige val van de mens, Psalm 16:7. Mijn dagelijkse zwakheden verkondigden de lankmoedigheid van Zijn genade en Zijn traagheid tot toorn, terwijl alle verzoeken die ik had moeten doorworstelen, spraken van Zijn almachtige kracht en bewarende genade. Het getuigenis van Zijn Geest in mij en het woord van Zijn genade verkondigden even duidelijk Zijn trouw en waarheid. De onwetendheid en boosheid van zondaren toonden mij de waarheid van de ontzaglijke leer der verwerping. Dat ik zonder een geestelijke metgezel op de aarde scheen te zijn, versterkte mijn geloof in de leer van de eeuwige verkiezing en predestinatie.

O, gelukkige staat! O, zalige Verlosser, Die zo laag neerboog dat Hij vertrouwelijk wilde omgaan met zo'n onwaardige worm! Deze zoete gemeenschap met de dierbare Zaligmaker is mij van groot nut geweest, sinds ik in de bediening sta, vooral wanneer de arianen in de stad en op het platteland mijn oordeel in twijfel trokken. Als zij namelijk kwamen met hun helse spitsvondigheden, kon ik altijd beuken op hun ijzeren borstwapen, Openbaring 9:9 of toegeschroeiende geweten, 1 Timótheüs 4:2 met het

wapen van mijn eigen bevinding. Zij hebben nooit geweten wat omgang en gemeenschap met Jezus betekent; als ze dat wisten, zouden ze Hem niet zo beschimpen. Christus wordt in de Schrift een "beproevede steen" genoemd. De beste wijze om Zijn Godheid te beproeven, is tot Hem te gaan, zoals ik deed, beladen met zonden, bedroefd vanwege de schuld, geplaagd door duivelen, vervloekt door de wet en gekweld door de angsten der hel, en dan tot Hem te bidden als de enige ware God. Als Hij de zondaar verlost, laat hem dan met David zeggen: "Die God is ons een God van volkomen zaligheid" en als Hij de zondaar een levende hoop schenkt, laat deze dan erkennen dat de Heere Jezus de Vader der eeuwigheid is en ook met David zeggen: "Bij de HEERE, de Heere, zijn uitkomsten tegen de dood", Psalm 68:21. Laat hem toch nagaan of er een andere god is die hem verlossen kan. Petrus zegt: "De zaligheid is in geen ander", Handelingen 4:12.

Ik bad echter tot Christus alleen en stond niet op van mijn knieën voor het Koninkrijk van God in mijn hart was opgericht. Ik denk dat de ariiaan, als de Zaligmaker hem net zo zou verhoren als Hij mij verhoorde, toen Hij mij van het gebed deed opstaan met een glans op mijn gezicht en een ziel die wegsmolte in de vlammen van de eeuwige liefde, zou zeggen met Elia: "De God, Die door vuur antwoorden zal, Die zal God zijn", 1 Koningen 18:24. Maar de arianen zijn veel erger dan de Baälsdienaars, want de laatsten zeiden op de voorstellen van de profeet: "Dat woord is goed", maar zij bleven steeds roepen: "O Baäl, antwoord ons!" Als Christus hen echter van hun dwalingen bevrijdt en van de zonde verlost, zullen ze Zijn Godheid erkennen en als ze wegzinken in eindeloze kwellingen en de rechtvaardigen zien in de schoot van God, zullen ze erkennen dat Hij "een rechtvaardig God en een Heiland" is ges. 45:21.

Uit de Schrift blijkt duidelijk dat het eeuwige Koninkrijk zelf en de troon van dat Koninkrijk vast staan in de Godheid van de Zaligmaker, wat ook blijkt uit het getuigenis dat de Vader van Hem geeft: "Maar tot de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid; de scepter Uws Koninkrijks is een rechte scepter", Hebréeën 1:8. Zijn wijsheid en vermogen om dit profetische werk te verrichten, vloeien voort uit Zijn alwetendheid, die wijst op Zijn eeuwige Godheid, zoals er staat geschreven: "Hij zal naar het gezicht Zijner ogen niet richten; Hij zal ook naar het gehoor Zijner oren niet bestraffen" Jesaja 11:3. Dit moeten alle mensen wel doen. Maar nee, "Hij kende hen allen" en daarom "had Hij niet van node, dat iemand getuigen zou van de mens; want Hij Zelf wist, wat in de mens was", Johannes 2:24, 25.

Dat wij Hem op aarde genieten en gemeenschap met Hem hebben, is een afdoende bewijs van Zijn alomtegenwoordigheid. Zo staat er geschreven: "Ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld", Matthéüs 28:20. Ook Zijn priesterlijke ambt kon Hij bekleden vanwege Zijn eeuwige macht en Godheid. "Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid", Johannes 17:19. Zijn Godheid was het altaar dat de gave heiligt, zoals er staat geschreven dat Hij "door de eeuwige Geest Zichzelf Gode, opgeofferd heeft", Hebréeën 9:14. En omdat Hij de eeuwige God is, is Hij Priester in eeuwigheid of eeuwig Priester. Hij is een onveranderlijk Priester en heeft een onveranderlijk priesterschap en dit is een afdoende bewijs van Zijn onveranderlijkheid. Dat Hij is aangewezen om de wereld te oordelen, bewijst dat Hij de

alwetende God is, Die het hart doorzoekt en alle mensen oordeelt, zoals er staat geschreven: "Want God Zelf is Rechter", Psalm 50:6. Deze God is Christus, "want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel de Zoon gegeven" Johannes 5:22.

Daarom is het niet vreemd dat Christus wordt aangeduid als het ware Licht, de Waarheid, het Leven, de Opstanding en het Leven, de rechtvaardige God en Heiland, de Schepper en Formeerder van alle dingen, God boven allen, geprezen in der eeuwigheid, Die alleen onsterfelijkheid heeft, in het licht woont, onze Heere, Die wij moeten aanbidden en Die alle engelen Gods moeten aanbidden. Ik zeg dat het niet vreemd is dat iedere volmaaktheid van de Godheid aan Christus toegeschreven wordt. Toch is Christus niet meer dan een bloot schepsel volgens de onbeschaamde arianen! Maar waarom zou ik de Schriftplaatsen tegen de arianen vermenigvuldigen, als zelfs het getuigenis van de duivelen hem in het stof kan doen bijten.

Christus zegt tot Zijn discipelen: "Gij zult niet rabbi genaamd worden; want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en gij zijt allen broeders", Matthéüs 23:8. Laten wij nu bezien wie naar het getuigenis van de duivel alleen de Meester van de apostelen is: "En het geschiedde, als wij tot het gebed heengingen, dat een zekere dienstmaagd, hebbende een waarzeggende geest, ons ontmoette, en riep, zeggende: Deze mensen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons de weg der zaligheid verkondigen. En dit deed zij vele dagen lang." Merk op dat dit geen overhaaste belijdenis was van de duivel en geen verspreking. Dit werd weloverwogen en herhaaldelijk gezegd. De duivel werd veranderd in een dorpsomroeper en moest de waarheid verkondigen tegen zijn wil in. "En dit deed zij vele dagen lang. Maar Paulus, daarover ontevreden zijnde", ik veronderstel dat hij deze hulp niet wenste. Hoewel Paulus dit niet kon tegenspreken, wist hij toch heel goed wie dit verkondigde. "Maar Paulus, daarover ontevreden zijnde, keerde zich om en zeide tot de geest: Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus, dat gij van haar uitgaat." En de duivel paarde gehoorzaamheid aan de bovenstaande belijdenis. Satan had gezegd dat Paulus "Meester de allerhoogste God was en Paulus beval de duivel nu in de Naam van Jezus Christus, zijn Meester, om zijn vesting te verlaten. Dus gehoorzaamde de duivel zo snel mogelijk, zoals er staat geschreven: "En hij ging uit ter zelfder ure", Handelingen 16:16-18. Wie kan vanuit de Schrift de duivel met recht beschuldigen van arminianisme? Niemand, want de duivel gelooft en siddert, maar de ongelovige ariiaan lacht om deze waarheden. De duivel belijdt Christus duidelijk: "Ik ken U, wie Gij zijt, namelijk de Heilige Gods", Lukas 4:34. De duivelen bidden tot Christus, zoals er staat geschreven: "En hij, Jezus ziende en zeer roepende, viel voor Hem neder, en zeide met een grote stem: Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij Zone Gods des Allerhoogsten? Ik bid U, dat Gij mij niet pijnigt!", Lukas 8:28. Satan kende zijn Rechter van oude tijden, hij wist ook welk vonnis er over hem was beschikt en hij probeerde de bepaalde tijd te weten te komen. Zo staat er geschreven: "Zijt Gij hier gekomen om ons te pijnigen voor de tijd?", Matthéüs 8:29. Zo beleed satan de Rechter Die hem zou pijnigen. De leer van het arminianisme zou, als deze aan de duivelen werd toegeschreven, hen zelfs beschaamd maken, want zij beleden Christus en baden Hem of Hij hen niet in de diepte wilde doen storten, maar hen wilde toelaten om "in die kudde zwijnen te varen", vs. 31. De Zaligmaker stond het hun toe en toonde toen Zijn macht

door de zwijnen met de duivelen in de diepte te doen storten. Ik denk dat de arianen de duivelen zeer grote lafaards vinden, omdat ze tot Christus baden, Die toch slechts een schepsel is, en omdat daarna een heel legioen duivelen met de kudde zwijnen zeer hard op de loop ging vanwege een mondeling bevel van een bloot schepsel. Om kort te gaan, de ariiaan is noch God noch de mammon trouw, want eerst loochent hij het getuigenis dat God gaf van Zijn Zoon en dan hecht hij geen geloof aan de belijdenis van de duivelen. Hoe verbazend weinig weten zulke mensen dan van God, als ze in de Schrift kunnen lezen hoe satan Goliath van Gath aanzette om de slagorden van de levende God te lasteren en wat een vernielingen satan aanrichtte in Egypte toen God boze geesten onder hen zond. Is het na al deze verbazingwekkende daden aannemelijk dat satan zou vluchten voor het aangezicht van Christus als Hij slechts een bloot schepsel was? Maar de ariiaan schijnt er zo op uit te zijn om zijn ziel aan de zaligheid te doen ontkomen, dat hij tot staving van zijn geliefde leerstuk tegen al zijn kennis en zelfs tegen zijn gezonde verstand en rede moet spreken.

Ja, God heeft de arianen zo vaak laten vastlopen, dat zij hun vermogens waarop zij zich beroemden, moesten loochenen en duidelijk lieten zien dat ze niets wisten van de taalregels en de schriften verdraaiden om een verkeerde uitleg of lezing te geven bij de puinhopen van hun dorre leer. Maar de Schrift moet vervuld worden, die zegt dat velen "verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook de Heere, Die hen gekocht heeft, verloochenende, en een haastig verderf over zichzelf brengende", 2 Petrus 2:1.

Om kort te gaan, het komt mij voor dat de ariiaan smadelijker handelt met de Zaligmaker dan Judas, want Judas verraadde Zijn onschuldig bloed om geld en hing zichzelf daarna op, opdat hij spoedig in zijn plaats zou zijn en het loon van zijn ongerechtigheid zou ontvangen. Maar de ariiaan richt al zijn boosheid op de eeuwige macht en Godheid van de Zaligmaker en berooft Zijn verdienste daarmee van al haar Goddelijke genoegzaamheid, maakt Hem tot een bedrieger en de levende woorden van God tot het getuigenis van een schepsel. Zo steekt hij de angel van zeer grote schuld, die het hart doorboort, diep in zijn geweten en probeert hij door de verbreiding van zijn vervloekte ketterij anderen tienmaal meer een kind der hel te maken dan hijzelf is.

O, geprezen zij de dierbare Zaligmaker, Die Zijn verlore kudde rukt uit de tanden van zulke wolven in schaapskleren en haar Zelf onderwijst als haar Goddelijke Profeet. Het uitverkoren vat weet dat de Zaligmaker het ware Licht is, omdat Hij schijnt in zijn hart, 2 Korinthe 4:6. Hij weet dat Hij "de Opstanding" is, omdat Hij hem opgewekt heeft tot een nieuw leven, Rom. 6:4. Hij weet dat Hij de God des heils is, omdat Hij hem heeft verlost "van de toekomstige toorn", 1 Thess. 1:10. Hij weet dat Hij de God der heerlijkheid is, omdat de heerlijkheid van God en van Zijn Zaligmaker over hem is opgegaan, Jesaja 60:1. Hij weet dat Hij epen God is Die het gebed hoort, omdat Hij hem "verhoort in de blijdschap zijns harten", Pred. 5:19. Hij weet dat Hij "de alleen wijze God" is, 1 Timótheüs 1:17, omdat Hij hem wijs maakt tot zaligheid en wijzer maakt dan alle mensen in de wereld, 1 Korinthe 2:14. Hij weet dat Hij de alomtegenwoordige God is, door de dagelijkse gemeenschap die hij met Hem heeft, 1 Johannes 1:2. Hij kan er

ook niet aan twifelen of Hij de Rechter van de levenden en de doden is, omdat zijn schuld hem is kwijtgescholden voor de rechtbank van zijn eigen geweten.

Dit is de verborgenheid die er is tussen Christus en de uitverkorenen en die geheel verborgen is "voor de wijzen en verstandigen", Matthéüs 11:25. Dit werkt een onuitsprekelijke vreugde in het hart van de gelovige, waar een vreemde zich niet in mengen kan, Spreuken 14:10.

Dit persoonlijke onderwijs dat de Zaligmaker mij gaf door Zijn Woord en Geest, zonder het gewone gebruik van de inzettingen, maakte dat ik graag alleen studeerde en mediteerde. Zelfs nu breng ik liever een hele dag alleen door in gemeenschap met Christus dan een hele week in het gezelschap van alle evangeliedienaren in het koninkrijk. Ja, ik zou liever een dag alleen doorbrengen in gemeenschap met Christus dan in het gezelschap van de apostelen, zelfs als ze mij van de hemel een bezoek konden brengen.

Als wij de vreugde ervaren van een hartelijke vereniging en gemeenschap met Christus, wat kan onze vreugde dan nog groter maken? Christus is de hemel. Zijn tegenwoordigheid, het vuur van Zijn liefde en de glans van Zijn heerlijkheid, zijn een afschaduwing van de hemel. Als er een andere hemel is naast de heerlijke tegenwoordigheid van Christus, zal ik die niet begeren. Als ik Christus heb, is Christus genoeg voor mij, zegt de psalmdichter, als hij Christus stelt tot zijn huis, zijn deel en het Voorwerp van zijn vurigst verlangen. "De HEERE is mijn Deel", zegt mijn ziel, Psalm 119:57. "Gij zijt ons geweest een Toevlucht van geslacht tot geslacht", Psalm 90:1. En: "Ik zal verzadigd worden met Uw beeld, als ik zal opwaken", Psalm 17:15. Ik zal ook verzadigd worden, want Hij is mijn leven en de lengte mijner dagen, Deut. 30:20. Want Hij leeft en wij zullen leven, Johannes 14:19.